

Hermed tror jeg paa fuldt ud fyldstgørende Maade at have besvaret de Forspørgsler, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds rettede til mig, og vil til Gengæld ende med en Beklagelse af, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds — Berettigelsen af Beklagelsen vil det ærede Medlem indrømme mig, naar han læser Fortrykket — i sine almindelige Udtalelser om Forholdet til færøsk Lovgivning indirekte udtalte en Foragt for Ministeriernes Indsigt, Arbejdsomhed og Arbejdsevne med Hensyn til Færøerne, idet han overhovedet ikke omtalte den omfattende og dybtgaaende Virksomhed, der dels af de danske Embedsmænd paa Færøerne, dels i Ministerierne udfoldes med Hensyn til færøske Lovforslag, som, det tør jeg sige, lægger Beslag paa en betragtelig Tid af en Justitsministers Arbejdstid.

Josiassen: Den ærede Ordfører for det radikale Venstre tvivlede om, at det var rigtigt, at man paa Færøerne paa et tidligere Tidspunkt, fra 1832 til 1862, havde beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Jeg kan naturligvis ikke forbyde det ærede Medlem at betvivle Rigtigheden af mine Udtalelser, men jeg vil henvise det ærede Medlem til at læse Kommissionsbetænkningen; der vil han faa et udmærket Indblik i, hvad det er, man har arbejdet for med Hensyn til denne Sag.

Veistrup: Det er netop Kommissionsbetænkningen, jeg baserer min Udtalelse paa.

Jeg er selvfølgelig ked af, at jeg ikke fik Løjlighed til at rose den højtærede Justitsminister. Jeg ved imidlertid, at han er udsat for megen Ros fra anden Side, saa jeg tænkte mig ikke, at det var nødvendigt i dette Tilfælde; men jeg erkender, at det ikke var rigtigt af mig, og siger nu: Det er et ganske fortrinligt Arbejde, der her foreligger fra Justitsministeriet. Den højtærede Minister fremsatte ogsaa adskillige Bemærkninger, som gør, at der er langt mere Grund til at rose den højtærede Minister nu, end der var paa et tidligere Tidspunkt — han gjorde nemlig opmærksom paa, at Indmarken kaldes for Bø, og alene det, at den højtærede Minister er klar over dette, er jo noget. Jeg troede imidlertid ikke, at det var nødvendigt at udtale Ros, fordi Justitsministeriet fremsætter de Forslag, der er behandlet i Lagtinget, og som Justitsministeriet jo er det eneste Ministerium, der kan fremsætte, da det er under Justitsministeriet, samtlige færøske Lovforslag sorteres.

Det var interessante Oplysninger, der fremkom med Hensyn til Fuglebjergene. Det ærede Medlem for 7de Kreds gjorde opmærksom paa, at Fuglebjergene er delt paa samme Maade som Markjord. Det kunde jeg forstaa, hvis man ogsaa kunde dele Fuglene, men det kan man dog ikke gøre, og derfor synes jeg ikke, at det har saa stor Betydning, om man udskifter et Fuglebjerg. Men det er vel min Mangel paa Forstaaelse, der atter her gør sig gældende. Jeg troede, som sagt, at Fuglebjerge var Allemandseje.

Efferseø: Fuglebjerge er ingenlunde Allemandseje; det er Herligheder, der hører til Jorderne indenfor de forskellige Bygder eller Landsbyer, og man har med Hensyn til Benyttelsen af disse Fuglepladser indrettet sig paa en praktisk Maade, som jeg nævnte før, saaledes at man deler de enkelte Pladser. Selvfølgelig kommer saa ogsaa Fuglene med; man maa drive Fangsten, som det er fornuftigt og forstandigt at gøre det. Der synes ikke at være noget som helst urimeligt i at drive Fangsten saaledes, som Færingerne har gjort det igennem saa lang Tid.

Saa vidt jeg forstod, udtalte det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds, at Boniteringen af Jorden maatte være meget vanskelig. Det er et Anliggende, som jeg ikke har nogen større Kundskab om — jeg har ikke særlig Sagkundskab paa dette Omraade —, men det er en Selvfølge, at den maa udføres. Det staa der ogsaa i Lovforslagets § 14, og den største Sagkundskab, vi har paa Færøerne, har været med til at udarbejde dette, og jeg antager absolut, denne Sagkundskab maa mene, at man kan klare ogsaa den Side af Sagen.

Justitsministeren (Steincke): Det glædede mig at høre, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds optog mine forskellige til ham rettede spøgende Udtalelser med al den humoristiske Sans, som det ærede Medlem nu en Gang raader over. Det ærede Medlem havde imidlertid kun forstaaet, at min Sagkundskab i de færøske Anliggender bestod i, at jeg vidste, at Indmark deroppe hedder Bø. Maa jeg i den Anledning henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at dette Ord er forekommet adskillige Gange allerede i min Forelæggelsestale, saa af den Grund havde det ikke været nødvendigt at nævne det i Dag. Det havde overhovedet ikke været nødvendigt at nævne dette Ord, men det var heller ikke mit Formaal at vise Sprogkundskab. Formaalet med mine Udtalelser var at anføre, at den Vanskelighed,